

לְהַדִּיחָם וּלְכַבֵּם. אַחַר כֵּן צָרִיכִים לְסַגֵּר פִּי הַמִּכָּה.

וְכָל אֵלֹהֵי בְּחִינּוֹת רְפוּאוֹת נַעֲשִׂים עַל־יְדֵי בְּחִינּוֹת הַנִּלְל, כִּי צְדָקָה הִיא בְּחִינַת פְּתִיחַת פִּי הַמִּכָּה, בְּבְחִינַת: "פְּתוּחַ תְּפִתַּח". חֲכָמָה הִיא בְּחִינַת כַּח הַמוֹשֵׁךְ, בְּבְחִינַת (אִיּוֹב כ"ח): "וּמֹשֶׁךְ חֲכָמָה מִפְּנִינִים" – מִלְּפָנָי וּמִלְּפָנָי (וְכִמוֹ שֶׁדָּרָשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה יְרוּשָׁלַמִי שֶׁבֵּת פֶּרֶק הַמְצַנִיעַ) עַל פְּסוּק: "יִקְרָה הִיא מִפְּנִינִים" – מִלְּפָנָי וּלְפָנָי, עַיִן שָׁם), שֶׁבְּחִינַת חֲכָמָה מוֹשְׁכֶת וּמוֹצִיָּאָה הַקְּלָקוּל מִלְּפָנָי וּלְפָנָי, מִכָּל מְקוֹמוֹת הַפְּנִימִיִּים. רָגַל שֶׁהוּא הַתְּגָלוֹת הָרָצוֹן, עַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשֶׂה בְּחִינַת הַדָּחַת וְכַבּוּם הַדָּמִים, כִּי שִׂוְכָלוּ הַדָּמִים לְסַבֵּב סְבוּבָם בַּסֵּדֶר. וְזֶה בְּחִינַת רָגַל, בְּחִינַת (מְלָכִים-א א): "עַיִן רוּגֵל" – עַיִן כּוֹבֵם, כִּמוֹ שֶׁפִּירֵשׁ רַש"י שָׁם. הֵינּוּ שֶׁעַל יְדֵי רָגַל וְיוֹם טוֹב שֶׁהוּא הַתְּגָלוֹת הָרָצוֹן, עַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשֶׂה בְּחִינַת הַדָּחַת וְכַבּוּם הַדָּמִים כַּנִּלְל, וְאֲזִי יְכוּלִים הַדָּמִים לְסַבֵּב בַּסֵּדֶר. וּבְשִׁבִיל זֶה נִקְרָא הָרָגַל חַג – לְשׁוֹן סְבוּב, כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָה מ): "הֵי־יָשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ" – עַל סְבוּב הָאָרֶץ, כִּי עַל־יְדֵי הַדָּחַת וְכַבּוּם הַדָּמִים, עַל־יְדֵי־זֶה הֵם מְסַבְּבִים בַּסֵּדֶר כַּנִּלְל. מִנְּעִשָׂה בְּרֵאשִׁית – דְּהֵינּוּ בְּחִינַת: 'עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה', כִּי עַל־יְדֵי בְּחִינּוֹת אֵלֹהֵי הַנִּלְל זֹכִיךְ לְהַשְׁפָּעַת הַחֶסֶד, שִׁיתְקִיִם הָעוֹלָם בְּחֶסֶדוֹ, בְּחִינַת: "וְאַתֶּם כֹּהֲנֵי ה' תִּקְרְאוּ" כַּנִּלְל, וְעַל־יְדֵי בְּחִינָה זוֹ, בְּחִינַת כֹּהֵן, חֶסֶד – עַל־יְדֵי־זֶה נִסְגָּר פִּי הַמִּכָּה, בְּבְחִינַת (וַיִּקְרָא י"ג): "וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּגַע" שֶׁעַל יְדֵי בְּחִינַת חֶסֶד, בְּחִינַת כֹּהֵן, נִסְגָּר הַמִּכָּה לְגַמְרֵי וְנִתְרַפָּא בְּשִׁלְמוֹת:

וְזֶה פְּרוּשׁ: וּבְיוֹם הַבְּפוּרִים – זֶה בְּחִינַת הַתְּחִלָּה, בְּחִינַת צָרָה כְּמִבְּכִירָה. וְאִיזְהוּ הַתְּחִלָּה, בְּהִקְרִיבְכֶם מִנְּחָה חֲדָשָׁה לַה' – הֵינּוּ הַתְּחִלַּת הַצְּדָקָה, כְּשִׁמַּתְחִילִין מִחֲדָשׁ לַתֵּן צְדָקָה. וְזֶה בְּחִינַת מִנְּחָה חֲדָשָׁה, בְּחִינַת צְדָקָה חֲדָשָׁה, בְּחִינַת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'קכ • צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" •
• "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות •

הַתְּחִלַּת הַצְּדָקָה. כִּי מִנְחָה בְּחִינַת צְדָקָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "מִגִּישֵׁי
מִנְחָה בְּצְדָקָה". וְעַל־יְדֵי הַצְּדָקָה נִתְּתֶקֶן בְּחִינַת זָקֵן כַּנ"ל, וְזֶהוּ:
בְּשִׁבְעַת יָכֶם – זֶה בְּחִינַת זָקֵן, כִּי בְּסִינֵי נְדָמָה לָהֶם כְּזָקֵן (כְּמוֹ שִׁפְרֵשׁ
רש"י בְּפָרָשַׁת אֲנָכִי), כִּי עַל־יְדֵי בְּחִינַת מִנְחָה חֲדָשָׁה שֶׁהוּא בְּחִינַת
הַתְּחִלַּת הַצְּדָקָה נִתְּתֶקֶן בְּחִינַת זָקֵן, שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁבוּעוֹת כַּנ"ל,
וְאֵזִי נִתְּבַטֵּל יְנִיקָתוֹ שֶׁל מִצַּח הַנְּחָשׁ, שִׁיזְנֵק מִזְקְנֵי הַדּוֹר, שִׁאִינָם
כִּתְּקוּנָם כַּנ"ל, וְנִשְׁמַע קוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁל יוֹם טוֹב, שֶׁמְגַלָּה אֶת
הַרְצוֹן כַּנ"ל. וְזֶהוּ: מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם – הֵינּוּ קוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁל
יוֹם טוֹב שֶׁהוּא הַתְּגִלוֹת הַרְצוֹן, שְׁזֶה בְּחִינַת: "מִקְרָא קֹדֶשׁ" כַּנ"ל,
שֶׁהוּא נִשְׁמַע עִתָּה עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה, שֶׁמְכַנִּיעַ אֶת מִצַּח הַנְּחָשׁ,
חֲכָמַת הַטְּבַע, כַּנ"ל. וְאֵזִי עַל־יְדֵי הַתְּגִלוֹת הַרְצוֹן, כָּל מְלֹאכֶת
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ – כִּי עַל־יְדֵי הַתְּגִלוֹת הַרְצוֹן נַעֲשֶׂה יְרָאָה,
וְעַל־יְדֵי יְרָאָה נִשְׁפָּע חֶסֶד, וְאֵזִי אֵין צְרִיכִין לַעֲשׂוֹת שׁוּם מְלֹאכָה,
כִּי נִתְּקִים הָעוֹלָם בְּחֶסֶדוֹ, בְּבְחִינַת: "עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה", וְאֵזִי:
"וְעָמְדוּ זָרִים וְרָעוּ צֹאנֵכֶם" וְכוּ', "וְאַתֶּם כֹּהֲנֵי ה' תִּקְרְאוּ", כַּנ"ל.
וְזֶהוּ: כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ – כִּי אֵין צְרִיכִין לַעֲשׂוֹת שׁוּם
מְלֹאכָה וְשׁוּם עֵסֶק, כִּי נִתְּקִים הָעוֹלָם בְּחֶסֶדוֹ, בְּחִינַת: "וְאַתֶּם כֹּהֲנֵי
ה' תִּקְרְאוּ", כַּנ"ל:

יש חלוק בין החיות רעות ובין המצח הנחש, כי חכמי הטבע
שהם בחינת חיות רעות הם החכמים שאוחזים בחכמת
הטבע להנאתם, כי יש להם הנאה מזה, כדי להתחזיק דעת ושקר
שלהם וכיוצא. אבל החכם שהוא בבחינת מצח הנחש, הוא רשע
וכופר בלי שום הנאה, שאין לו שום הנאה מחכמתו, רק הוא (כמו
רשע ירא, שהוא) רשע וכופר בלי שום הנאה כנ"ל:

כָּלֵל הַמְּאֵמֵר כָּלוּ אֶחָד וְכָלוּ קְשׁוּר זֶה בְּזֶה, שֶׁהַצְּדָקָה הִיא קְשָׁה מְאֹד בְּהַתְחַלָּה, אֲבָל הַתּוֹעֵלֶת שֶׁל הַצְּדָקָה גְּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל-יְדֵי הַצְּדָקָה אֵין צְרִיכִין לַעֲשׂוֹת שׁוּם מְלָאכָה וְעֶסֶק, כִּי נִתְקַיֵּם הָעוֹלָם בְּחֶסֶדוֹ, כִּי עַל-יְדֵי הַצְּדָקָה מוֹצִיאִין יְנִיקַת מִצַּח הַנְּחָשׁ, שִׁינֵי מוֹקְנֵי הַדּוֹר, וְאֵזֵי נִשְׁמָע קוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁל יוֹם טוֹב, שֶׁמִּגִּלָּה אֶת הַרְצוֹן, וְאֵזֵי נִתְגַּלָּה יְרָאָה, כִּי עָקֵר הִירָאָה – עַל-יְדֵי הַתְּגַלּוֹת הַרְצוֹן, וְעַל יְדֵי הִירָאָה נַעֲשֶׂה כָּלֵי וְצַנּוֹר לְקַבֵּל עַל יְדוֹ הַשְּׁפָעַת הַחֶסֶד, כִּי בְּלֹא הַכָּלֵי וְהַצַּנּוֹר אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת הַחֶסֶד, רַק עַל-יְדֵי הִירָאָה שֶׁהוּא צַנּוֹר וְכָלֵי, עַל יְדֵי מְקַבְּלִין אֶת הַחֶסֶד, וְאֵזֵי מִתְקַיֵּם הָעוֹלָם בְּחֶסֶדוֹ, וְאֵזֵי אֵין צְרִיכִין לַעֲשׂוֹת שׁוּם מְלָאכָה, כִּי נִתְקַיֵּם: "וְעָמְדוּ זָרִים וְרָעוּ צֵאֲנֵכֶם" וְכוּ' כַּפֵּ"ל:

סדר קצור לקושי מוהר"ן הי"מ:

י הַתְּקוּן לְזֶה הוּא צְדָקָה, כִּי עַל-יְדֵי צְדָקָה מִתְקַיֵּם הַפְּגָם שֶׁל הַזְּקֵנִים מֵאֲרִיכֵי יָמִים שֶׁבַּדּוֹר שְׂאִינָם כָּרְאוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים לְבִטּוֹל שְׂרֵשׁ חֲכָמַת הַטַּבֵּעַ וְזוֹכִין לִשְׁמָע קוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁל יוֹם-טוֹב קִדְשׁ שְׁקוֹרָא וּמִגִּלָּה אֶת הַרְצוֹן, שֶׁהַכֹּל בְּרָצוֹנוֹ יִתְבַּרֵּךְ וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין לְשִׂמְחַת יוֹם-טוֹב. וְעַל כֵּן צְרִיכִין לְהִרְבּוֹת בַּצְּדָקָה קִדְשׁ כָּל רֶגֶל כִּדֵי לְזַכּוֹת עַל-יְדֵי-זֶה לְשִׂמְחַת יוֹם-טוֹב בְּשִׂלְמוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה שִׁישְׁמָע קוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁל יוֹם-טוֹב שְׁקוֹרָא וּמִגִּלָּה אֶת הַרְצוֹן, יוֹכֵה לְיְרָאָה. וְעַל יְדֵי יוֹכֵל לְקַבֵּל הַשְּׁפָעַת חֶסֶדוֹ יִתְבַּרֵּךְ עַד שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֶסֶק בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה. וְכָל מְלָאכָתוֹ תִּהְיֶה נַעֲשִׂית עַל-יְדֵי אֲחֵרִים. וְיוֹכֵל לְעֶסֶק בְּעִבּוּדָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵי שׁוּם מְנִיעוֹת מִחֲמַת פְּרִנְסָה. נִמְצָא שֶׁתּוֹעֵלֶת הַצְּדָקָה גְּדוֹל מְאֹד הֵן לְעִצְמוֹ שִׁיּוֹכֵל לְעֶסֶק בְּעִבּוּדָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵי מְנִיעוֹת. וְהֵן בְּכָלֵי הָעוֹלָם שִׁיתְגַּלָּה אֱמוּנַת הַרְצוֹן בְּעוֹלָם וְכָל הַנְּפָשׁוֹת שֶׁכָּבֵר נִצּוּדוֹ בְּחֲכָמַת

זֶדֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'קכז מִזְמַר מְנוּחָה רַנְנִית זִמְרָה לַעֲזָרָה לְצַדִּיק מִקֹּדֶשׁ שִׁירָה לְצַדִּיק מִסִּפְרֵי רַבְנוּ יְהִיָּה תִיקוֹן לְכַנ"ס

הַטֵּבֵעַ בְּצַפְרִים הָאֲחוּזוֹת בְּפֶחַ יִפְרָחוּ מִמְצוֹדְתָם וַיֵּצְאוּ מִשָּׁם לְשָׁלוֹם עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה:

יֵאָר לְפַעֲמִים אֲפֵלוּ כְשִׁמְכַנִּיעֵין אֶת חַכְמֵי הַטֵּבֵעַ עַדִּין חוֹזְרִים וּמְטִילִים אֵיזָה סָפֵק בְּרָצוֹן וְאֵז צְרִיכִין לַחֲזוֹר וּלְהִרְבּוֹת בְּצְדָקָה, כִּי צְדָקָה מְכַנְעֶת וּמְשַׁפְּלֶת חֲכָמַת הַטֵּבֵעַ תָּמִיד וּמְגַלָּה שְׁהַכֵּל מִתְנַהֵג רַק בְּרָצוֹנוֹ יִתְפַּרֵּךְ לְבַד:

יב צְדָקָה הוּא רְפוּאָה לְכָל הַמְּכּוֹת:

סִדְרָה זְמִנִּית מְנוּחָה רַנְנִית הַיּוֹמִי:

פּוֹ גַם בָּעֵת שֶׁעָסְקוּ בְּבִנְיַן בֵּית הַמִּדְרָשׁ הַחֲדָשׁ אֵז נִסְכַּם אֲצֵלָם שִׁיתְנוּ לִי הַדִּירָה שְׁבִבֵית הַמִּדְרָשׁ הַיֵּשֶׁן שִׁישָׁב שָׁם הָרַב דְּפָה כִּי לְהָרַב דְּפָה בָּנוּ דִירָה חֲדָשָׁה בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ הַחֲדָשׁ וְגַם הָיָה נִרְאָה בְּעֵינַי לְטוֹבָה גְּדוּלָּה שְׁלֹא אֶהְיָה מְטַלְטֵל בְּדִירוֹת כָּל כָּהֵן, וְחַשְׁבֹּתִי בְּכָל הַקַּיִץ אֵיךְ אוֹכֵל לְבָנוֹת לִי שָׁם אֵיזָה חֶדֶר קָטָן בְּשִׁבְלִי לְעָסֵק בּוֹ בְּעִבּוּדַת הַשָּׁם, אֵךְ "רַבּוֹת מִחֲשָׁבוֹת בְּלֵב־אִישׁ וְעֵצַת ה' הִיא תִקּוּם", וּמֵאֵת הַשָּׁם הָיְתָה שֶׁנִּגְמַר הַבֵּית הַמִּדְרָשׁ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁנַת תְּקַע"ד בִּנְ"ל אֲבָל הַבֵּית דִּירָה חֲדָשָׁה בְּשִׁבְלִי הָרַב לֹא נִגְמְרָה, וְנִשְׁאָר הָרַב עַל מְקוֹמוֹ בְּהַדִּירָה שְׁבִבֵית הַמִּדְרָשׁ הַיֵּשֶׁן: וַיְהִי בְּבוֹאֵי מְאוּמִין מִרֹאשׁ הַשָּׁנָה תְּקַע"ד הִנְ"ל, וְרֹאִיתִי שֶׁהָרַב נִשְׁאָר עַל מְקוֹמוֹ הַתְּחִלָּתִי לְהַצְטַעַר כִּי הַדִּירָה שִׁישָׁבִתִּי שָׁם בְּקַיִץ הָיְתָה קָשָׁה מְאֹד לֵישֵׁב בָּהּ עוֹד בְּזָה הַחֶרֶף וְהָיָה לִי צַעַר גְּדוּל וְהַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ בְּרַחֲמָיו חָמַל עָלַי וְעַל כָּל הַתְּלוּיִים בְּעָסֵק הַגְּדוּל הַזֶּה וְשָׁלַח בְּלִבִּי בֵּין כָּסֵא לְעֶשׂוֹר בְּיוֹם שִׁשִּׁי עָרַב שַׁבַּת תְּשׁוּבָה שֶׁאֶרְאֶה לְקָנוֹת לִי דִירָה וְאֶף עַל פִּי שְׁלֹא הָיָה בְּיָדִי לְהוֹצִיא עַל זֶה, כִּי אֵז עַדִּין לֹא הָיְתִי מְקַבֵּל כְּלָל וְהָיְתִי מִתְפַּרְנֵם מִמְּעַט הַמְּעוֹת שֶׁנִּשְׁאָר לִי עַדִּין, וְלֹא הָיְתִי יָכוֹל לְקָנוֹת דִּירָה מִמְּעוֹתִי כִּי לֹא יְהִיָּה

לִי מִמָּה לְהִתְפַּרְגֵּם אַף עַל פִּי כֵן חִזַּק הַשֵּׁם אֶת לְבָבִי בְּבִטְחוֹן
שְׁאַקְנֶה לִי דִירָה זֹאת וְתִכְּף שְׁלַחְתִּי לְהָאִישׁ שֶׁהִיְתָה הַדִּירָה הַזֹּאת
שָׁלוֹ שְׁיִמְכְרֶנָּה לִי, כִּי מֵאֵת הַשֵּׁם הִיְתָה שָׂאז חֲזַר הָאָדוֹן שֶׁל
הַכֹּפָרִים הַשְּׂיָכִים לָפֶה לְהַשְׁכִּיר הָאָרְעָנִים מֵה שְׂזֵה כַּמָּה הָיָה
פְּרִיפּוֹנָא צִיָּא וְאִז שָׁכַר בַּעַל הַבַּיִת שֶׁל הַדִּירָה הַזֹּאת אֲזָרְעָנִי
וּמַחֲמַת זֶה שְׁלַחְתִּי אֵלָיו שְׁיִמְכֹר לִי בֵיתוֹ וְכֵן הָיָה שֶׁתִּכְּף נִתְרַצָּה
לְמִכְרֹ, וּבַיּוֹם שְׁאַחַר יוֹם הַכֹּפּוּרִים קָנִיתִי אוֹתָהּ:

וְאַחַר כֵּן הָיוּ כַּמָּה מְנִיעוֹת כִּי אֲשֶׁתּוֹ לֹא רָצְתָה לְהִסְכִּים עַל
הַמְכִירָה, וְהָיָה לִי צֶעַר גָּדוֹל מִזֶּה אֲךָ אַחַר כֵּן עָזַר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
שְׁנִתְרַצִּית הִיא גַם כֵּן וּבָאת לְבֵיתִי בְּעֶצְמָהּ וּבִרְכָה אוֹתִי שְׁאַכְנֹם
לְהַבִּית לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַמִּישִׁי שֶׁהוּא שְׁנֵי יָמִים קָדָם סְכוֹת
נִכְנְסֹתִי לְהַבִּית לְשָׁלוֹם וְגָדַל הַיְשׁוּעָה הַזֹּאת מֵה שְׂזָכִיתִי לְבֵית
דִירָה אֵין לְשַׁעַר, כִּי עַל יְדֵי זֶה נִתְיַסְדּוּ וְנִגְמְרוּ כַּמָּה עֶסְקִים קְדוֹשִׁים
מִעֶסְקֵי זְכוּרֹנוֹ לְבִרְכָה שֶׁהֵם זְכוֹת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת כִּי תִכְּף
כְּשֶׁנִּכְנְסֹתִי לְבֵיתִי הִתְחִילוּ לְהִתְקַבֵּץ אֵלָי כַּמָּה בְּנֵי הַנְּעוּרִים אֲשֶׁר
נָגַע יְרֵאת הַשֵּׁם בְּלִבָּם וְתִהְיֶה לָאֵל דְּבַרְתִּי עִמָּהֶם הַרְבֵּה וְנַעֲשׂוּ
אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים וַיִּקְרִים מְאֹד עַד אֲשֶׁר נִמְצָא בָהֶם כַּמָּה שְׂרָאוֹי
לְקָרוֹתָם בְּשֵׁם צְדִיקִים אֲשֶׁר כָּל רוֹאֵיהֶם יִכִּירוּם כִּי הֵם זָרַע בִּרְךָ
ה' יוֹסֵף ה' עֲלֵיהֶם כָּהֵם אֶלְף פְּעָמִים וְכוּ' גַם בְּכֹאן נִתְיַסְדּוּ כַּמָּה
סְפָרִים קְדוֹשִׁים שָׁלוֹ, וְגַם נִדְפְּסוּ בְּבֵית הַזֶּה כַּאֲשֶׁר יִתְבָּאֵר לְקַמֵּן
עַל כֵּן אֲנִי חָפִץ מְאֹד לְסַפֵּר לְדוֹרוֹת כָּל מֵה שְׁעָבַר בְּזֶה, כִּי נִפְשִׁי
יִודַעַת מְאֹד כַּמָּה וְכַמָּה מְנִיעוֹת וְעִכּוּבִים בְּלִי שְׁעוֹר הָיוּ לִי עַל כָּל
דְּבַר מַחֲמַת שֶׁהָיָה נוֹגַע לְעֶסְקֵי זְכוּרֹנוֹ לְבִרְכָה שְׁכַנְגָד זֶה
מִשְׁתַּטְחִים הַמְנִיעוֹת בְּלִי שְׁעוֹר אֲךָ אֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר הַכֹּל רַק מְעַט
דְּמַעַט:

שְׁעוֹלִים לוֹ עֲשָׂנִים סְרוּחִים אֶל הַמַּחַ וּמַעֲרָבִים וּמִבְּלִין מַחוֹ וְדַעְתּוֹ. וְאִזִּי אֵינוֹ יָכוֹל לְהוֹצִיא מִלְמוּדוֹ מִשְׁפָּטֵי אֵמֶת וְהַנְּהֻגוֹת אֵמֶתִיּוֹת, אֲדַרְבָּא הוּא מוֹצִיא דְּבָרִים הַפּוֹכִים מִן הָאֵמֶת וְעַל יְדֵי זֶה אֵין לוֹ עֲצָה שְׁלֵמָה לְעוֹלָם, וְהוּא תָּמִיד מְסַפֵּק וְעֲצָתוֹ חֲלוּקָה לְכָאן וּלְכָאן. כִּי עַל יְדֵי פְגַם אֱמוּנַת חֲכָמִים נַעֲשֶׂה לְבוֹ מְטַנְפָּה כְּמוֹ בֵּית הַכֶּסֶּא עַל יְדֵי שְׁנֵדוֹן בְּמוֹתְרוֹת כַּנֵּ"ל. וְעַל כֵּן עֲצוֹתָיו הֵם עֲצוֹת נִבְעָרוֹת, וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ לְגַמֵּר עֲצָה שְׁלֵמָה בְּלִבּוֹ אִיךָ לְהַתְּנֶהג בְּשׁוּם דְּבָר (שם סא).

סדר ספורי מעשיות היומיו:

בְּלִילָה בָּא הָאָדָם הַיַּעַר הַנֵּ"ל וְנָתַן לָהֶם לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת, וְלָנוּ שָׁם לְפָנֹת בְּקָר שָׁמְעוּ קוֹל הַחוּכָא הַגְּדוּלָּה מְאֹד כַּנֵּ"ל, עַד שֶׁכָּל הָאֵילָנוֹת הָיוּ רוֹעֲשִׁים וּמְזַדְעָזְעִים כַּנֵּ"ל וְהִסִּיתוּ (הֵינּוּ הָעֶבֶד הַסִּית אֶת כֵּן הַמֶּלֶךְ הָאֵמֶת, שֶׁהוּא אֲדוֹנּוֹ) לְשָׂאֵל אֶת אָדָם הַיַּעַר מַה זֹאת, וּשְׂאֵלוֹ: מַה קוֹל הַחוּכָא הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת סְמוּךְ לְבְּקָר? הַשִּׁיב לוֹ: זֶהוּ חוּכָא, שֶׁהַיּוֹם שׁוֹחֵק מִן הַלִּילָה, שֶׁהַלִּילָה שׁוֹאֵלֶת אֶת הַיּוֹם: מַדּוּעַ כְּשֶׁאֲתָה בָּא, אֵין לִי שֵׁם? וְאִזִּי הַיּוֹם שׁוֹחֵק וְעוֹשֶׂה חוּכָא גְּדוּלָּה, וְאַחַר־כֵּן נַעֲשֶׂה יוֹם; וְזֶהוּ קוֹל הַחוּכָא הַנֵּ"ל וְנִפְלָא בְּעֵינָיו, כִּי זֶהוּ עֲנִין פְּלָא, שֶׁהַיּוֹם שׁוֹחֵק מִן הַלִּילָה בְּבְּקָר חֲזַר הָאָדָם הַיַּעַר וְהִלֵּךְ לוֹ, וְהֵם הָיוּ אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים שָׁם בְּלִילָה חֲזַר וּבָא, וְאָכְלוּ וְשָׁתוּ וְלָנוּ בְּלִילָה שָׁמְעוּ קוֹל הַחַיּוֹת, שֶׁכָּלָם שׁוֹאֲגִים וְהוֹמִים בְּקוֹלוֹת מְשֻׁנּוֹת, שֶׁכָּל הַחַיּוֹת וְהָעוֹפוֹת כָּלָם נָתְנוּ בְּקוֹלָם: הָאֲרִיָּה הִיא שׁוֹאֵגָה וְהִלְבִּיא הוֹמָה בְּקוֹל אַחַר, וְהָעוֹפוֹת מְצַפְצְפִים וּמְקַשְׁקְשִׁים בְּקוֹלָם וְכֵן כָּלֵם הוֹמִים בְּקוֹלוֹת וּבְתַחֲלָה נִזְדַּעְזְעוּ מְאֹד, וְלֹא הָטוּ אֲזָנָם אֶל הַקוֹל מִחַמַּת הַפֶּחַד, אַחַר־כֵּן הָטוּ אֲזָנָם וּשְׁמָעוּ, שֶׁהוּא קוֹל נְגִינָה וְזִמְרָה נִפְלָאָה וְנוֹרָאָה מְאֹד וְהָטוּ אֲזָנָם יוֹתֵר וּשְׁמָעוּ, שֶׁהוּא קוֹל

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'קכו ✪ צִמְרַן מְנוּחָה רַבִּי יִצְחָק לְצַדִּיק מִקֻּדָה שִׁדְדָה מְסֻפְרֵי רַבֵּנוּ יְהִיָה תִיקוּן לְכַל" ✪
✪ "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוּר ע"י הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאִנְצָח" שֶׁע"י יִשִּׁיבֵת תִיקוּן הַמִּידוֹת ✪

זְמָרָה וְנִגְיָנָה נִפְלְאָ מְאֹד מְאֹד, שֶׁהוּא תַעֲנוּג נִפְלְאָ וְעֵצוּם מְאֹד
לְשִׁמְעַ זֹאת, שֶׁכָּל הַתַעֲנוּגִים שֶׁל הָעוֹלָם כָּלָם כְּאִין, וְאִינָם
נִחְשָׁבִים, וּבְטָלִים לְגִמְרֵי נֶגֶד הַתַעֲנוּג הַנִפְלְאָ הַזֶה שֶׁל הַנִגְיָנָה
הַזֹאת וְדָבְרוּ בִינֵיהֶם, שִׁישְׂאָרוּ כָאן, כִּי יֵשׁ לָהֶם לְאָכֵל וְלִשְׁתּוֹת,
וּמִתַעֲנוּגִים בְּתַעֲנוּג נִפְלְאָ כֹזֵה, שֶׁכָּל מִינֵי תַעֲנוּגִים בְּטָלִים כְּנֶגֶד
זֶה.

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ב) אגודה של עצים שהודלקה במדורה כל עץ שלא אחזה בו
האש מותר לשמטו ואינו דומה למסיר שמן מהנר: הגה ומותר ליקח
עץ הדולק מצד זה של מדורה ולהניחו בצד אחר הואיל ואינו מכוין לכיבוי
(מרדכי): (ג) אין סומכין את הקדרה ולא את הדלת בבקעת: הגה
אבל מותר לצלות בו (הרי"ף) וכ"ש שמותר להסיק בו עם שאר עצים אע"ג
שאינו ראוי להסיק בפני עצמו (ר"ן): (ד) לדידן מותר לבשל בקדרות
חדשות ביום טוב: הגה ויש אוסרין (הרא"ש והטור) וכן המנהג אם לא על
ידי הדחק ולכן נהגו כשקונין קדרות חדשות בפסח מבשלים בהן קודם יום
טוב (ד"ע):

סימן תקג (ה) אסור לאפות או לבשל או לשחוט ביום טוב
לצורך מחר אפילו הוא שבת או יום טוב ואפילו
בשני ימים של ראש השנה אבל ממלאה אשה קדרה בשר אף על
פי שאינה צריכה אלא לחתיכה אחת: הגה וכל שכן שיכול לשחוט
אע"פ שאינו צריך אלא לכזית (סמ"ק) וכן יכולה לבשל הרבה קדרות
ולאכול מכל אחת מעט (ב"י ורבינו ירוחם ותשובת הרשב"א) ודוקא קודם
אכילה אבל אחר אכילה אינה יכולה לבשל ולומר אוכל ממנה
כזית דהוי הערמה מיהו אם עברה ובשלה (או שחטה) מותר לאוכלו:
(ז) ממלא נחתום חבית של מים אף על פי שאינו צריך אלא

לקיתון אחד: הגה אבל צריך להשים הכל אצל האש בפעם אחת אבל
אסור להוסיף אם כבר החבית אצל האש דטרחא שלא לצורך הוא (המגיד

פ"א):

סימן תקד (א) דכין את התבלין כדרכן שאם ידוך אותם
מבע"י יפיג טעמן אבל מלח אינו נידוך ביום טוב
אלא א"כ הטה המכתשת או שידוך בקערה וכיוצא בה שישנה
שאם שחק המלח מערב יום טוב לא יפיג טעמו ואין שוחקין את
הפלפלין ולא את החרדל ברחיים שלהם משום דהוי כעובדין דחול
(אלא) דך אותם במדוכה ככל התבלין: הגה ומיהו נוהגין לשנות קצת
במדוכת תבלין (הגהות מיימוני פ"ג בשם סמ"ג) וכן ראוי להורות: (ב) מותר
להוליך תבלין ומדוך אצל מדוכה או מדוכה אצלם אפילו דרך ר"ה
אע"פ שהיה אפשר להוליכם מערב יו"ט: (ג) אין כותשין הריפות
במכתשת גדולה אבל כותשין במכתשת קטנה שזה הוא השינוי
שלה ובארץ ישראל אפילו בקטנה אסור וכיון שאין אנו יודעים
עכשיו מה נקראת גדולה או קטנה יש לאסור הכל: הגה ומותר
לגרוד גבינה ביום טוב על הכלי שהוא מורג חרוץ מיהו צריך שינוי מעט
כמו דיכת מלח (ריב"ש סימן קפ"ד) והוא הדין מצות בלא שינוי משום דאין
טחינה באוכלין שהיו טחונין תחלה (מהרי"ל): (ד) מותר אדם למדוד
תבלין ליתן בקדירה בשביל שלא יקדיח תבשילו (פי"י שלא ישרפנו
ויקלקלנו מחמת ריבוי תבלין):

סימן תקה (א) בהמה שהיא עומדת לאכילה ורוצה לחלוב
אותה לאכול החלב אם לקדירה שאין בה אוכלין
אסור ואם יש בה אוכלין מותר וכגון שבא החלב לתקנו או שיש
בה פירורין והחלב נבלע בהם אבל החולב כל צאנו לא התיר
מפני פרוסה שנותן בכלי: הגה ונכרי החולב בהמה ביום טוב וישראל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'קכח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

רואהו יש להקל (רשב"א בתשובה) אך נהגו בו איסור ואין לשנות מיהו ביום טוב של גליות מותר ביום טוב שני (הגהות אשירי ריש ביצה) ואם מותר לומר לנכרי לחלוב בהמתו בשבת עיין לעיל סימן ש"ה סעיף כ' ועיין לעיל סימן תק"י סעיף ה' אם מותר להעמיד חלב ולעשות גבינה ביום טוב:

סימן תקו (א) אין מודדין קמח ביום טוב כדי ללוש אלא יקח באומד הדעת: הגה ומותר ליקח הקמח מן הכלי אע"פ שעושה גומא בקמח (ר"ן פ"ק דביצה ופרק כירה):

סדר לקויי תפלות הימים:

קמ: ותעזרנו לנער ולהשליך מאתנו כל מיני גאות וגבות שבעולם, מכל מה שהפה יכול לדבר והלב לחשב ותזכנו לענוה אמתית ולהעלות כל הגאווה אליה, כי לך לבד הגאווה והגדלה והמשלה, באמור: "ה' מלך גאות לבש, לבש ה' עז התאזר אף תבון תבל בל תמוט" ונזכה לתקן תקון הברית בשלמות, ולקדש את מחנו ושכלנו בתכלית הקדשה בשלמות:

קמא: ותזכנו לשנה דקדשה לשנה טובה ומתוקה, ותאיר עינינו פן נישן המות, ונזכה לישן מתוך דברי תורה תמיד, שנה של חיים, שנה טובה ערבה ומתוקה, ויקים בנו מקרא שכתוב: "מתוקה שנת העובד אם מעט ואם הרבה יאכל", בטוב אליו אקין ברחמים:

קמב: ובכן תרחם עלינו אבינו אב הרחמן, שנזכה לעבד אותך תמיד באמת בתמימות ובפשיטות בלי שום חכמות כלל ותעזרנו ותושיענו שנזכה לסלק ולהשליך מאתנו כל החכמות בשביל עבודתך הקדושה, הן חכמות העולם שהם באמת שטות והבל, ואפלו חכמות גמורות, כלם נזכה לסלק מעלינו בשביל עבודתך האמתית ונסלק ונשליך כל שכלנו וכל חכמותינו מאתנו, ונעבד

אֹתָךְ תָּמִיד בְּאַמֶּת בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת
 כָּלֵל, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה אֶפְלוֹ דְבָרִים הַנִּרְאִין בְּעֵינַי הָעוֹלָם כְּשֶׁנֶּעֱזוֹן
 בְּשִׁבִיל אֲהַבְתָּךְ כִּדֵּי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִקְרָא
 שְׁכַת־טוֹב: "בְּאַהֲבַתְּהָ תִשְׁגָּה תָּמִיד" וְנִזְכָּה לְהַשְׁלִיךְ עַצְמֵנוּ בְּכָל מִינֵי
 רָפֶשׁ וְטִיט בְּשִׁבִיל מִצְוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, וְאֶפְלוֹ בְּשִׁבִיל דְּבַר קַל שֶׁהוּא
 רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, נִזְכָּה לְהַשְׁלִיךְ עַצְמֵנוּ וּלְהַתְגַּלְגֵּל בְּכָל מִינֵי רָפֶשׁ
 וְטִיט, כִּדֵּי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ
 שֶׁנִּזְכָּה לְקַיֵּם בְּחֵינֵנוּ כָּל הַתְּרֵי"ג מִצְוֹת בְּאַמֶּת עִם כָּל פְּרִטִיָּהֶם
 וְדְקֻדְוָתֵיהֶם וְכּוֹנְנוֹתֵיהֶם וְעִם כָּל הַמִּצְוֹת דְּרַבָּנָן וְכָל עֲנֻפֵיהֶם
 הַיּוֹצְאִים מֵהֶם וְכָל דְּבַר וְדְבַר שֶׁהוּא רְצוֹנְךָ נִזְכָּה לְקַיְמוֹ בְּאַמֶּת
 בְּכַח גְּדוֹל וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ בְּאַמֶּת, וּלְהַתְגַּלְגֵּל בְּכָל מִינֵי רָפֶשׁ וְטִיט
 בְּשִׁבִיל כָּל דְּבַר שֶׁהוּא רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, כִּדֵּי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ:

קִמָּה: וְתִזְכְּנוּ וְתַעֲזְרֵנוּ אֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּזְכָּה לְהִיּוֹת
 בְּמִדְרַגַּת בָּנִים אֲצִלְךָ וְלֹא בְּמִדְרַגַּת עֲבָדִים, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "בָּנִים
 אַתֶּם לַה' אֱלֹקֵיכֶם", עַד אֲשֶׁר תִּתֶּן לָנוּ רְשׁוֹת לְחַפֵּשׁ בְּגִבּוֹרֵי
 דְּמִלְכָּא, כִּבְּן הַמְּחַפֵּשׁ בְּגִבּוֹרֵי אָבִיו, וְתַחֲמַל עָלֵינוּ "כַּאֲשֶׁר יַחֲמַל אִישׁ
 עַל בְּנוֹ הָעֹבֵד אוֹתוֹ" וְנִזְכָּה לָשׁוּב וּלְרְאוֹת וּלְהַשִּׁיג "בֵּין צַדִּיק
 לְרָשָׁע בֵּין עֹבֵד אֱלֹקִים לְאִשֶׁר לֹא עֹבֵדוֹ" וַיְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכַת־טוֹב:
 "וַחֲמַלְתִּי עֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר יַחֲמַל אִישׁ עַל בְּנוֹ הָעֹבֵד אוֹתוֹ, וְשִׁבַּתְּם
 וְרֵאִיתֶם בֵּין צַדִּיק לְרָשָׁע בֵּין עֹבֵד אֱלֹקִים לְאִשֶׁר לֹא עֹבֵדוֹ", וְתִבִּיא
 לָנוּ אֵת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וַיֵּאִיר בָּנוּ אֹר חֲכָמָתוֹ
 הַקְּדוּשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְדַעַת אֵת דְּרָכֶיךָ, לְהַשִּׁיג הַשְּׂגַת צַדִּיק
 וְטוֹב לוֹ צַדִּיק וְרַע לוֹ, רָשָׁע וְטוֹב לוֹ רָשָׁע וְרַע לוֹ וְנִדַּע וְנִבִּין וְנִשִּׁיג
 אֲרָחוֹת מְשַׁפְּטֶיךָ הַקְּדוּשִׁים "כִּי צַדִּיק אַתָּה ה' וַיִּשָּׂר מְשַׁפְּטֶיךָ"
 וְנִזְכָּה לְתַקוֹן הַמְּשַׁפֵּט בְּשִׁלְמוֹת עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ שִׁיבֵא בְּמַהֲרָה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

דִּקְלוּ לְמַר מִזֶּה רָצִיתִי זֶקֶן לְעָרְךָ לְעָרְךָ מִקֹּדֶשׁ שִׁדְךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל עֵרְוָה
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנִיחָה" שֶׁעִי יֹשִׁיבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

בְּיָמֵינוּ, כְּמוֹ שְׂכַת־תּוֹב: "לְשַׁלְמָה, אֱלֻקִּים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמִלְךָ תָּן וְצִדְקָתְךָ
לְבֶן מִלְךָ יִדְיוֹ עִמָּךְ בְּצִדְקָה וְעֲנִיָּיִךְ בְּמִשְׁפָּט יִשְׁפֹּט עֲנִיִּי עִם, יוֹשִׁיעַ
לְבָנֵי אֲבִיוֹן וַיִּדְבֹּא עוֹשֵׁק":

קָמַד: וְתִזְכְּנוּ לְהַשִּׁיג סְתָרֵי תוֹרָה, וְלַהֲעֵלוֹת וְלַהּוֹצִיא הַמִּשְׁפָּט
דְּקִדְשָׁה מֵעַמְּקֵי תְהוֹם תְּהִתִּיּוֹת, תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם יִקְרָא אֲבִיעַ
מִיָּמֶיךָ, וְתָשִׁיב וְתַעֲלֶה הַמִּשְׁפָּט מֵעַמְּקֵי תְהוֹמוֹתֶיךָ, וַיָּשׁוּב הַמִּשְׁפָּט
דְּקִדְשָׁה עַל מְכוֹנוֹ וַיִּקְיֵם מִקְרָא שְׂכַת־תּוֹב: "וַיִּגַּל כַּפִּים מִשְׁפָּט":

קָמַח: וְתִזְכְּנוּ שֶׁתְּהִיָּה הַרְאָה אֲצִלְנוּ בְּשִׁלְמוֹת תְּמִיד, בְּגִשְׁמִיּוֹת
וְרוּחָנִיּוֹת, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִלְנוּ תְּמִיד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם פְּגָם
וְחִפְרוֹן וְחִשָּׁשׁ וְכֵאֵב בְּהַרְאָה לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחָנִיּוֹת, רַק
תְּהִיָּה הַרְאָה תְּמִימָה וְשִׁלְמָה בָּנוּ תְּמִיד, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
קִדְשֵׁת הַרְאָה הַקְּדוּשָׁה מִשְׁרָשָׁה הָעֲלִיוֹן לְמַעְלָה, שֶׁהִיא כְּלוּלָה מְכַל
הַתְּקוּנִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה שֶׁהַזְכָּרָנוּ לְפָנֶיךָ וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
תְּמַלֵּא כָּל חִפְצֵנוּ לְטוֹבָה, וְתַמְשִׁיךְ וְתֵאִיר עָלֵינוּ כָּל הַתְּקוּנִים
הָאֵלֶּה בְּתַכְלִית הַשְׁלֵמוֹת, שֶׁהֵם תְּקוּן הָאֲמוּנָה וְתְקוּן הַבְּרִית
וְהַמְּחִין וּבִטּוֹל הַגְּאֻוָּה וְתְקוּן הַחֲלוּם, וְתְקוּן הַמַּאֲכָלִים עַל יְדֵי
שְׂמִחָה, וְתְקוּן הַמִּשְׁפָּט, וְשִׁאָר כָּל הַתְּקוּנִים הַכְּלוּלִים בָּהֶם, בֵּין מַה
שֶׁהַזְכָּרָנוּ לְפָנֶיךָ, בֵּין מַה שֶׁלֹּא הַזְכָּרָנוּ לְפָנֶיךָ, בְּכָל־תִּזְכְּנוּ מְהֵרָה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת וּבְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה,
וּבְשִׂמְחָה גְּדוּלָה וּבְעֲנָוָה אֲמִתִּיּוֹת, בְּאַמֶּת לְאִמְתּוֹ, כְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה:

תְּפִלָּה ו קָמוּ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֻקֵּינוּ וְאֱלֻקֵּי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתִּזְכְּנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו
שֶׁאֲזָכָה לַעֲשׂוֹת כָּל הַמְּצוֹת וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבִּקְדָשָׁה בְּכַח גְּדוּלָה, עַד
שֶׁאֲזָכָה לְהִזְיֵעַ בְּשַׁעֲת עֲשִׂית הַמְּצוּוָה אוֹ הַדְּבָר שֶׁבִּקְדָשָׁה וְעַל יְדֵי

זֶה אֶזְכָּר שֶׁיֵּצְאוּ מִמֶּנִּי כָּל הַדָּמִים הָעֹבְרִים וְכָל הָאֲרָסִים רָעִים
שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם, הַכֹּל יֵצֵא לַחוּץ עַל יְדֵי הַזְעָה טוֹבָה בְּשַׁעַת עֲשִׂית
דְּבָרִים שֶׁבְקֹדֶשׁה וְעַל יְדֵי זֶה אֶזְכָּר לְהִכְנִיעַ הַפְּחֹל שֶׁהוּא עֲכִירַת
הַדָּמִים שֶׁמִּשָּׁם נִמְשָׁךְ הָעֲצָבוֹת חֵם וְשָׁלוֹם וְאֶזְכָּר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
תָּמִיד, וּלְגַרֵּשׁ וּלְבַטֵּל הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחֹרָה מִמֶּנִּי, שֶׁלֹּא יִהְיֶה
לָהֶם שׁוֹם שְׁלִיטָה וְאַחִיזָה בִּי כָּלֵל, רַק אֶזְכָּר לְהִיּוֹת אֶךְ שְׂמִחַת תָּמִיד: